

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200259
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200259.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej, členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a prísediacich sudcov JUDr. Evy Imrišovej a Mgr. Tomáša Gerberyho, v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, proti disciplinárne obvinenej: B.. M. K., notárka, so sídlom notárskeho úradu: R. XXXX/XX, XXX XX K., pre disciplinárne previnenie podľa § 91 ods. 1 druhá veta zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), na ústnom pojednávaní dňa 2. februára 2023 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) disciplinárne obvinenú: B.. M. K., notárka so sídlom úradu: Notársky úrad v K., R. XXXX/XX, XXX XX K.

uznáva vinnou, že

ako súdna komisárka poverená dňa 17. 6. 2019, Okresným súdom K. T., č. k.: 69D/420/2019-4, prejednaním dedičstva po poručiteľovi M. Č., nar. X.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom Č.. E. Č.. XXXX/XXX, K. v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde K. T., pod sp. zn. 69D/420/2019, v období odo dňa 20. 9. 2019 do dňa 18. 7. 2020, odo dňa 13. 1. 2021 do dňa 7. 10. 2021 a odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022 spôsobila prieťahy v dedičskom konaní

teda

zavinene porušila povinnosť vyplývajúcu z čl. 5 ods. 2 a čl. 12 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok,

čím sa dopustila

disciplinárneho previnenia podľa § 91 ods. 1 druhej vety zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok)

za čo sa jej ukladá

úhrnné disciplinárne opatrenie podľa § 91 ods. 3 písm. a) zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notárskeho poriadku) - písomné pokarhanie.

II. Podľa § 38 ods. 2 DSP je disciplinárne obvinená, B.. M. K., notárka, so sídlom úradu: Notársky úrad v K., R. XXXX/XX, XXX XX K. p o v i n á nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- Eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

I.

Disciplinárny návrh

1. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej ako „navrhovateľ“) podaním č. 16787/2022/152-DK, doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší správny súd“ alebo

„disciplinárny súd“) dňa 9. 11. 2022 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenej B. M. K., notárke, so sídlom notárskeho úradu: R. XXXX/XX, K. (ďalej ako „disciplinárne obvinená“ alebo „notárka“) v zmysle § 18 písm. a) v spojení s § 13 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení ďalších zákonov (disciplinárny súdny poriadok) - ďalej ako „DSP“.

2. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že disciplinárne obvinená sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 91 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v účinnom znení (ďalej ako „Notársky poriadok“) na skutkovom základe, že: „ako súdna komisárka poverená dňa 17.06.2019 Okresným súdom K. T., č. k.: 69D/420/2019-4, prejednaním dedičstva po poručiteľovi M. Č., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Č. E. XXXX/XXX (ďalej len „poručiteľ“) v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde K. T., pod sp. zn. 69D/420/2019 (ďalej len „dedičské konanie“) v období odo dňa 01.08.2019 do 07.10.2021 a odo dňa 17.11.2021 do dňa 29.05.2022“ spôsobila zbytočné prietahy v dedičskom konaní, a to v dôsledku vykonávania nesústreďených a neefektívnych úkonov a opakovaných období nečinnosti, konkrétne obdobie nečinnosti odo dňa 1. 8. 2019 do dňa 18. 7. 2020, odo dňa 13. 1. 2021 do dňa 7. 10. 2021 a odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022. Mala tak porušiť povinnosť vyplývajúcu z čl. 5 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), podľa ktorého súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednaní a rozhodnutí vecí tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a povinnosť vyplývajúcu z čl. 12 CMP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

3. Navrhovateľ uviedol, že Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) bola dňa 6. 5. 2022 doručená žiadosť J. G., V. Č. a Q. V. o prešetrenie postupu disciplinárne obvinenej v dedičskom konaní sp. zn. 69D/420/2019, kedy sa o previnení dozvedel a vtedy začala plynúť subjektívna lehota na podanie návrhu. K dodržaniu objektívnej lehoty uviedol, že disciplinárne obvinená podľa disciplinárneho návrhu udržiavala protiprávny stav do 7. 10. 2021 a následne do 29. 5. 2022, a keďže ide o trváci delikt, objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu začala pri prvom skutku plynúť najskôr dňa 7. 10. 2021 a pri druhom skutku dňa 29. 5. 2022.

4. Vo vzťahu k skutkovému stavu navrhovateľ uviedol, že disciplinárne obvinená bola Okresným súdom K. T., č. k.: 69D/420/2019-4 zo dňa 17. 6. 2019 poverená na konanie a rozhodnutie vo veci prejednaní dedičstva. Začala vykonávať úkony predbežného šetrenia, a to lustráciu v Notárskom centrálnom registri závetov, lustráciu v katastri nehnuteľností, registri fyzických osôb v Registri fyzických osôb a ďalšie súčinnosti. Dňa 23. 7. 2019 bola s účastníčkou dedičského konania, V. Č., spísaná zápisnica o predbežnom vyšetrení. Posledným úkonom v rámci dedičského konania v roku 2019 bola žiadosť o vyhotovenie podkladov zo dňa 31. 7. 2019 adresovaná Centrálnemu depozitáru cenných papierov (ďalej len „CDCP“) vrátane odpovede. Ďalší úkon bol vykonaný dňa 19. 7. 2020, a to vytvorenie protokolu o výsledku lustrácie v elektronickom systéme bánk. Dňa 27. 7. 2020 bol dedičke, V. Č., odovzdaný súpis majetku a bola poučená o podmienkach nedrobenia pôdy v zmysle zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“).

5. Podľa záznamu z 31. 8. 2020 sa zamestnanec disciplinárne obvinenej telefonicky dohodol s touto dedičkou, že dedičia do konca septembra 2020 doručia disciplinárne obvinenej dohodu o dedičstve. Dedička V. Č. bola 21. 10. 2020 opätovne telefonicky kontaktovaná za účelom predloženia dohody o dedičstve. Disciplinárne obvinená následne vytyčila termín dedičského pojednávania na 2. 2. 2021, ktoré však oznámením zo dňa 19. 1. 2021 bolo zrušené vzhľadom na situáciu, týkajúcu sa opatrení súvisiacich s ochorením Covid-19. Dňa 12. 1. 2021 bola disciplinárne obvinenej doručená dohoda dedičov, ktorá nezohľadňovala podmienky zákona č. 180/1995 Z. z.

6. Okresnému súdu K. T. bola dňa 23. 8. 2021 doručená žiadosť účastníčok dedičského konania o pridelenie nového súdneho komisára. Sudkyňa Okresného súdu K. T. vydala upozornenie, č. k.: 69D/420/2019-140, zo dňa 13. 10. 2021, ktorým disciplinárne obvinenú upozornila, že má vo veci konať bez zbytočných prietahov.

7. Navrhovateľ prejednané dedičské konanie nehodnotil ako právne zložité či časovo náročné. Pripustil, že účastníčky mohli v určitej miere prispieť k celkovej dĺžke dedičského konania predložením dedičskej dohody až v januári 2021, ktorá navyše odporovala zákonu č. 180/1995 Z. z.

8. Navrhovateľ zhrnul, že disciplinárne obvinená bola v dedičskom konaní nečinná od 1. 8. 2019 do 18. 7. 2020 (19. 7. 2020 bol vytvorený protokol o lustrácii v elektronickom systéme bánk). K ďalšej nečinnosti podľa navrhovateľa došlo v období od 13. 1. 2021 (dňa 12. 1. 2021 bola doručená dohoda dedičov) do dňa 7. 10. 2021 (dňa 8. 10. 2021 bol notárkou vydaný prípis, ktorým zaslala dedičský spis súdu). Z dôvodu sťažnosti dedičiek bol dňa 28. 10. 2021 dedičský spis opakovane zaslaný Okresnému súdu K.

T. a vrátený notárke dňa 16. 11. 2021. V období od 17. 11. 2021 minimálne do 29. 5. 2022 disciplinárne obvinená nevykonala v dedičskom konaní žiaden úkon napriek písomnému upozorneniu súdu. Dňa 29. 5. 2022 odoslala spis navrhovateľovi.

9. Vyslovil názor, že vzhľadom na omeškanie dedičov pri predložení dohody, v konečnom dôsledku odporujúcej zákonu č. 180/1995 Z. z., mala disciplinárne obvinená rozhodnúť v zmysle § 203 ods. 1 písm. e) CMP a potvrdiť nadobudnutie dedičstva podľa zákonných podielov. Postup disciplinárne obvinenej považoval za neefektívny a nesústreďný vzhľadom na dovtedajší priebeh dedičského konania a takmer rok trvajúcu nečinnosť.

10. K zrušenému termínu pojednávania na 2. 2. 2021 poukázal na § 1 ods. 1 písm. k) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení účinnom od 23. 1. 2021, v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v konaní o dedičstve. Disciplinárne obvinenej tak žiadna zákonná prekážka podľa navrhovateľa nebránila v uskutočnení pojednávania.

11. Navrhovateľ zdôraznil, že disciplinárne obvinená je zodpovedná za vedenie dedičského konania a túto zodpovednosť nemôže prenechať na účastníkov dedičského konania. Následkom nečinnosti a neefektívneho postupu disciplinárne obvinenej bol vznik prieťahov v jednotlivých obdobiach nečinnosti, ako aj celková neprímeraná dĺžka skutkovo a právne nenáročného konania. Zo samotnej povahy dedičského konania je daný záujem na čo možno najrýchlejšom ukončení veci (čl. 5 ods. 2 CMP v spojení s čl. 12 CMP).

12. Vo vzťahu k navrhovanej sankcii uviedol, že jej druh a výšku založil na závažnosti porušených procesných povinností, keďže ide o opakované obdobia nečinnosti, tvoriace väčšinu z celkovej dĺžky dedičského konania. Poukázal tiež na skutočnosť, že úkony vykonané notárkou medzi obdobiach nečinnosti boli neefektívne a nevedli k ukončeniu veci. Zohľadnil tiež skutočnosť, že disciplinárne obvinená nekonala ani po napomenutí sudkyňou Okresného súdu K. T., pričom dedičské konanie nebolo právne ani skutkovo zložitá.

II.

Úkony disciplinárneho súdu po doručení disciplinárneho návrhu

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vydal dňa 16. 11. 2022 „Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania a o zložení disciplinárneho senátu“, ktoré bolo dňa 18. 11. 2022 doručené disciplinárne obvinenej. V upovedomení bola disciplinárne obvinená poučená o práve vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa jej kladú za vinu, ako aj k predloženým dôkazom, o práve navrhnúť dôkazy na svoju obhajobu a o práve zvoliť si obhajcu, a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia upovedomenia. Disciplinárne obvinená svoje právo vyjadriť sa k podanému disciplinárnemu návrhu, resp. k dôkazom pred pojednávaním nevyužila.

14. Predsedníčka senátu nariadila termín ústneho pojednávania na deň 2. 2. 2023. Účastníkom konania ako aj osobám podľa § 23 ods. 1 DSP bolo upovedomenie o termíne ústneho pojednávania doručené dňa 21. 12. 2022.

III.

Procesné podmienky konania, prípustnosť a včasnosť návrhu

15. Disciplinárny senát skôr ako pristúpil k meritórnym úkonom v predmetnej právnej veci, oboznámil sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania a doručenými listinnými dôkazmi. Zistil, že disciplinárny návrh obsahuje všetky náležitosti podľa § 19 ods. 1 a ods. 2 DSP, disciplinárny návrh bol podaný oprávnenou osobou (podľa § 18 písm. a) DSP), návrh smeruje proti subjektu spadajúcemu pod právny režim DSP (§ 1 DSP), disciplinárny senát rozhoduje o podanom návrhu v zákonom zložení podľa § 5 a nasl. DSP a zároveň, že neexistujú predpoklady pre zastavenie disciplinárneho konania (§ 26 DSP), ako ani na prerušenie disciplinárneho konania (§ 27 DSP).

16. Lehota na podanie disciplinárneho návrhu je upravená v § 14 DSP, podľa ktorého „Disciplinárny návrh možno podať do jedného roka odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.“

17. Disciplinárny navrhovateľ ohraničil prieťahy v konaní sp. zn. 69D/420/2019 v období odo dňa 1. 8. 2019 do 7. 10. 2021 a odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022, pričom disciplinárne obvinená mala byť

v rámci takto stanovenej doby absolútne nečinná odo dňa 1. 8. 2019 do dňa 18. 7. 2020, odo dňa 13. 1. 2021 do dňa 7. 10. 2021 a odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022. Disciplinárny návrh bol najvyššiemu správneému súdu doručený dňa 9. 11. 2022.

18. Hoci ide v prejednávacom prípade o vytýkané prieťahy v jednom dedičskom konaní, obdobie, v ktorom bola disciplinárne obvinená nečinná, resp. nekonala efektívne a plynulo bez zbytočných prieťahov, netvorí jedno ucelené obdobie, ale možno ho vymedziť, a tak ho vymedzil aj navrhovateľ, v rámci viacerých časových úsekov. Z toho dôvodu uvedené samostatné časové úseky tvoria na účely disciplinárneho konania samostatné skutky. Zároveň platí, že disciplinárne previnenie spočívajúce v nečinnosti alebo v neefektívnom konaní s prieťahmi je trváce disciplinárne previnenie, ktoré spočíva vo vytvorení a udržiavaní protiprávneho stavu (§ 122 ods. 12 Trestného zákona v spojení s § 150 zákona č. 385/2000 Z. z.). Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát posudzoval lehoty na podanie návrhu jednak pre jednotlivé časové úseky (skutky) samostatne a prihliadal na skutočnosť, že ide o trváce disciplinárne previnenia.

19. Zohľadniac vyššie uvedené mal disciplinárny senát za preukázané, že navrhovateľ sa o všetkých skutkoch dozvedel dňa 6. 5. 2022, preto subjektívna lehota na podanie návrhu bola zachovaná (návrh bol doručený dňa 9. 11. 2022). Rovnako disciplinárny senát vyhodnotil splnenie objektívnej lehoty na podanie návrhu, keď prvý skutok kladený disciplinárne obvinenej za vinu mal podľa navrhovateľa trvať do dňa 7. 10. 2021 a podľa vyhodnotenia disciplinárneho senátu do dňa 18. 7. 2020. Objektívna lehota pre druhý skutok, ktorý mal trvať do 29. 5. 2022, tak bola zákonite zachovaná tiež.

IV.

Dokazovanie a zistený skutkový stav

20. Na ústnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatných častí listín. Zo spisu disciplinárneho konania oboznámil Sťažnosť na prieťahy v dedičskom konaní zo dňa 4. 5. 2022 (č.l. 10), Sťažnosť na prieťahy v dedičskom konaní zo dňa 18. 8. 2021 adresovaná Notárskej komore (č.l. 13), Oznámenie o vybavení sťažnosti zo dňa 29. 9. 2022 (č.l. 14-16), Žiadosť o pridelenie nového súdneho komisára adresovaná Okresnému súdu K. T. zo dňa 18. 8. 2021 (č.l. 18), Upozornenie Okresného súdu K. T. zo dňa 13. 10. 2021, č.k. 69D/420/2019-140 na povinnosť plynulého konania (č.l. 22), Žiadosť o pridelenie nového súdneho komisára adresovaná Okresnému súdu K. T. zo dňa 20. 10. 2021 (č.l. 23). Tiež oboznámil listiny zo spisu sp. zn. 69D/420/2019: Poverenie pre B. K. zo dňa 17. 6. 2019 (č.l. 4), Predvolanie na predbežné vyšetrenie zo dňa 10. 7. 2019 na deň 23. 7. 2019 (č.l. 10), Zápisnica o predbežnom vyšetrení zo dňa 23. 7. 2019 (č.l. 11-13), Doručenie podkladov od Okresného úradu Bratislava dňa 21. 8. 2019 (č.l. 17-99), Prihlásenie záväzku od Všeobecnej zdravotnej poisťovne dňa 28. 11. 2019 (č.l. 100-102), Odpoveď z centrálného depozitára cenných papierov zo dňa 19. 9. 2019 (č.l. 103-105), Záznam zo dňa 27. 7. 2020 - odovzdaný súpis majetku a poučenie o nedrobení pôdy (č.l. 109), Záznam zo dňa 31. 8. 2020 o telefonickom rozhovore, že V. Č. dodá dohodu dedičov do konca septembra (č.l. 110), Záznam zo dňa 16. 9. 2020 o telefonickom rozhovore s dedičkou Q. V. a poučenie o nedrobení pôdy (č.l. 115), Záznam zo dňa 21. 10. 2020 o telefonickom rozhovore s dedičkou V. Č., aby predložili dohodu do 27. 10. 2020 (č.l. 117), Záznam zo dňa 28. 10. 2020 o tom, že sa 27. 10. 2020 nikto nedostavil na notársky úrad (č.l. 118), Záznam zo dňa 23. 11. 2020 o telefonickom rozhovore s dedičkou V. Č., že dohodu dedičia stále nemajú (č.l. 119), Predvolanie na dedičské pojednávanie zo dňa 30. 12. 2020 na deň 2. 2. 2021 (č.l. 121), Zaslanie dohody dedičov zo dňa 12. 1. 2021 (č.l. 123 - 126), Zrušenie termínu dedičského pojednávania zo dňa 19. 1. 2021 z dôvodu opatrení pandemického ochorenia (č.l. 127), Žiadosť o súčinnosť zo dňa 28. 7. 2021 (č.l. 128), Vyjadrenie ku sťažnosti zo strany disciplinárne obvinenej zo dňa 7. 9. 2021 (č.l. 136).

21. Na ústne pojednávanie sa dostavila disciplinárne obvinená, ktorá v zásadnom rozsahu potvrdila priebeh dedičského konania tak ako ho opísal navrhovateľ v disciplinárnom návrhu. Poukázala na to, že hneď po doručení spisu vykonala lustrácie, a keď jej 19. 9. 2019 prišla odpoveď z centrálného depozitára cenných papierov a dňa 28. 11. 2019 jej prišli doklady zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne, na deň 27. 7. 2020 predvolala manželku poručiteľa a medzitým vyhotovila súpis majetku poručiteľa. Uviedla, že už dňa 23. 7. 2019 bola manželka poručiteľa poučená o zákaze drobenia pôdy a rovnako tak urobila aj dňa 27. 7. 2020, keď jej odovzdala súpis majetku. Zdôraznila, že vzhľadom na veľké množstvo pozemkov bolo podľa nej potrebné, aby jej dedičia dohodu predložili ešte pred pojednávaním, ale dedičky v dohodnutom termíne nereagovali a dohodu nedodali. Preto opakovane (31. 8. 2020, 16. 9. 2020, 21. 10. 2020, 23. 11. 2020) telefonovala s dedičkami, či dospeli k dohode. Dňa 30. 12. 2020 zaslala predvolanie na pojednávanie na deň 2. 2. 2021 a dňa 12. 1. 2021 jej bola doručená dohoda dedičov, ktorá ignorovala nedrobenie pôdy. Termín pojednávania na 2. 2. 2021 zrušila kvôli pandémie, lebo v práci mali

Covid. Priznala, že od tohto termínu s dedičkami písomne nekomunikovala, ale mala s nimi telefonovať, hoci hovory do spisu nezaznamenávala (snažila sa im vysvetliť zákaz drobenia pôdy). Dedičky mali požadovať stanovenie termínu pojednávania na august 2021, v čom im nemohla vyhovieť z dôvodu iných termínov, čo ich asi nahnevalo a 18. 8. 2021 podali sťažnosť na notársku komoru. Poukázala na to, že dňa 29. 9. 2021 jej bolo doručené vyjadrenie z notárskej komory na sťažnosť dedičiek, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná. Keď si spis žiadala súd, predpokladala, že vec bude pridelená inému notárovi. Na koniec skonštatovala, že stále čakala na dohodu dedičiek, ktorú nedodali, za čo im asi mala uložiť pokutu. K vytykanému obdobiu od 28. 11. 2019 do 27. 7. 2020 disciplinárne obvinená uviedla, že v tom období sa asi pripravovala zápisnica na pojednávanie, pretože v tomto období už mala všetky podklady. Poukázala na to, že išlo o obdobie pandémie a mala vtedy aj zdravotné problémy (od februára 2020 do konca apríla 2020).

22. Po vykonanom dokazovaní na ústnom pojednávaní disciplinárny senát považoval za potrebné hodnoverným spôsobom ustáliť, či vo vytykaných obdobiach mala disciplinárne obvinená objektívne dôvody na nekonanie (tvrdila chorobu, Covid). Disciplinárne obvinená však odmietla predložiť akékoľvek doklady preukazujúce jej tvrdenia. Uviedla, že v rozhodujúcom období nebola formálne práceneschopná a nič jej nebránilo vo výkone funkcie súdnej komisárky, z toho dôvodu disciplinárny senát upustil od ďalšieho dokazovania.

23. Na základe takto vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinená bola Okresným súdom K. T., č. k.: 69D/420/2019-4 dňa 17. 6. 2019 poverená prejednaním dedičského konania (disciplinárne obvinenej bolo poverenie doručené dňa 3. 7. 2019). Následne v období od 4. 7. 2019 vykonávala disciplinárne obvinená potrebné lustrácie a na deň 23. 7. 2019 predvolala dedičov na predbežné vyšetrenie dedičstva, ktoré sa aj uskutočnilo. V období po predbežnom vyšetrení jej boli postupne doručované odpovede na lustrácie (kataster nehnuteľností, centrálny depozitár cenných papierov), a to až do 19. 9. 2019, kedy jej bola doručená posledná odpoveď od Centrálného depozitára cenných papierov. Dňa 28. 11. 2018 jej bolo doručené prihlásenie záväzku do dedičského konania zo strany Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Dňa 27. 7. 2020 osobne odovzdala súpis majetku dedičom a poučila ich o zákaze drobenia pôdy. Následne sa dňa 31. 8. 2020 s dedičmi dohodla, že do konca septembra odovzdajú dohodu dedičov. S dedičmi komunikovala aj dňa 16. 9. 2020, a 21. 10. 2020, kedy si dohodli termín stretnutia na deň 2. 10. 2020, ale dedičia sa na stretnutie nedostavili. Disciplinárne obvinená dedičov opäť kontaktovala dňa 23. 11. 2020 so žiadosťou o doručenie dohody a dňa 30. 12. 2020 nariadila dedičské pojednávanie na deň 2. 2. 2021. Dedičia doručili disciplinárne obvinenej dohodu dňa 12. 1. 2021, pričom táto nespĺňala požiadavky zákona č. 180/1995 Z. z. Dňa 19. 1. 2021 disciplinárne obvinená „v súvislosti so situáciou týkajúcou sa opatrení pandemického ochorenia - dodržiavania zákazu vychádzania“ termín dedičského pojednávania zrušila. Okresnému súdu K. T. bola dňa 23. 8. 2021 doručená žiadosť účastníčok dedičského konania o pridelenie nového súdneho komisára a sudkyňa Okresného súdu K. T. vydala upozornenie, č. k.: 69D/420/2019-140, zo dňa 13. októbra 2021, ktorým disciplinárne obvinenú upozornila, že má vo veci konať bez zbytočných prieťahov. Z dôvodu sťažnosti dedičiek bol dňa 28. októbra 2021 dedičský spis opakovane zaslaný Okresnému súdu K. T. a vrátený notárke dňa 16. novembra 2021. Dňa 29. mája 2022 odoslala disciplinárne obvinená spis navrhovateľovi.

24. Uvedené skutkové závery vyplývajú z vykonaných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností jednotlivo, ale aj v ich súhrne (§ 2 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP).

V.

Právne posúdenie

25. Podľa § 16 ods. 1 a 2 CMP v prípadoch ustanovených týmto zákonom súd poverí notára, aby ako súdny komisár konal a rozhodoval v určitej veci; poverenie nie je súdnym rozhodnutím. Rozhodnutia vydané notárom a úkony vykonané notárom na základe poverenia sú rozhodnutiami a úkonmi súdu prvej inštancie.

26. Podľa čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

27. Predtým, ako disciplinárny senát posúdil konanie disciplinárne obvinenej, ustálil východiská, ktorými sa riadil pri posudzovaní vytykaných prieťahov konania v činnosti súdneho komisára.

28. V súvislosti s prístupom k posúdeniu subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia súdneho komisára za prieťahy v konaní, ktorý sa v dedičskom konaní považuje za súd, poukazuje disciplinárny senát na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 31D/9/2021 zo dňa 3. mája 2022, podľa

ktorého „Podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona (v spojení s § 150 zákona č. 385/2000 Z. z.) sa konaním rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel podľa okolností a svojich pomerov povinný. Judikatúra k citovanému ustanoveniu sa sústredila na posúdenie otázky, čím ma byť založená povinnosť konať, a naposol dospela k záveru, že má ísť o povinnosť právnu alebo aspoň povinnosť podobnej právnej sily (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 5 Tz 2/87, judikát R 7/1988, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 5 Tz 81/76, judikát R 25/1977). Trestnoprávne (a aj disciplinárnoprávne) relevantné môže byť nekonanie len za predpokladu, že existuje aspoň vo všeobecnosti takáto povinnosť, ktorá zaťažuje aj páchatela. Judikatúra sa však podrobnejšie nezaoberala výkladom pojmov „podľa okolností a svojich pomerov“. Tieto pojmy sú pojmy, ktoré individualizujú rozsah a obsah povinnosti, aká zaťažuje konkrétneho páchatela v konkrétnej situácii. Inak povedané, aby sa nekonanie stalo konaním v zmysle § 122 ods. 12 Tr. zák., je nevyhnutné, aby sa páchatel, ktorý vo všeobecnosti má určitú povinnosť, ocitol v takých konkrétnych okolnostiach, že na základe tejto povinnosti musí niečo konkrétne vykonať na ochranu záujmu chráneného príslušným trestným alebo disciplinárnym predpisom. (...) Osobitnú podmnožinu problematiky, či nekonanie predstavuje porušenie konkrétnej povinnosti konať na ochranu príslušnému chráneného záujmu, predstavujú situácie, v ktorých by konajúci mal mať viacero takýchto konkrétnych povinností súčasne, avšak nemôže takto konať, pretože to z rôznych dôvodov nie je možné. Doktrína v tejto súvislosti hovorí o tzv. kolízii povinností, o ktorú ide, ak by konajúci mal súčasne splniť aspoň dve povinnosti, ale môže splniť len jednu z nich za cenu toho, že druhú nespĺní [porov. napr. Erb, V., Schäfer, J. (eds.): Münchener Kommentar zum StGB. 4. vydanie, 2020, marg. č. 251 a nasl.]“

29. Úlohou disciplinárneho senátu preto bolo pri zavinení súdneho komisára v súvislosti s prietahmi v konaní skúmať, či neexistovali objektívne okolnosti, ktoré disciplinárne obvinenej v prejednávanej veci bránili v úkonoch súdneho komisára a ktoré by ju mohli zbaviť zodpovednosti za vytýkané prietahy v konaní. Ak jej takéto povinnosti bránili v konaní v určitej veci do tej miery, že v nej s ohľadom na svoj pracovný čas alebo hranice pracovného nasadenia, ktoré od súdneho komisára možno vyžadovať, konať nemohla, potom nebola povinná v tejto veci konať „s ohľadom na okolnosti“ podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona a takéto jej nekonanie nemožno považovať za disciplinárnoprávne relevantné konanie. Takýmto nekonaním tak súdny komisár neporuší svoju povinnosť podľa čl. 12 CMP, takže ním nespácha ani disciplinárne previnenie podľa § 91 ods. 1 druhej vety Notárskeho poriadku. Za objektívne okolnosti, ktoré by mohli disciplinárne obvinenú zbaviť zodpovednosti disciplinárny senát vyhodnotil napr. celkové množstvo nevybavených vecí ovplyvňujúce schopnosť a možnosť s vecami priebežne a bez prietahov pracovať, druh a zložitosť agendy či správanie účastníkov konania. Cez optiku takto nastavených východísk následne disciplinárny senát posúdil celé dedičské konanie, v ktorom sa disciplinárne obvinenej kladú za vinu prietahy v konaní, ako aj jednotlivé skutky vymedzené navrhovateľom.

30. Ako všeobecné východisko pre posúdenie nastolenej otázky považoval disciplinárny senát skutočnosť, či disciplinárne obvinená nebola ako súdny komisár poverená v iných konaniach, v ktorých by mala zákonnú povinnosť konať prednostne. V súvislosti s touto otázkou z vykonaného dokazovania nemal disciplinárny senát za preukázané a disciplinárne obvinená to ani netvrdila, že by ako súdna komisárka v posudzovanej veci nemohla konať z dôvodu nadmerného zaťaženia a povinnosti konať prednostne v iných konaniach.

31. Rovnako z vykonaného dokazovania nemal disciplinárny senát za preukázané, že by v danej dedičskej veci išlo o zložitú právnu otázku, ktorá by z časového hľadiska vyžadovala z právneho hľadiska dlhšiu prípravu a konanie vo veci. Hoci išlo o konanie, kde bolo potrebné zohľadňovať zákaz drobenia pôdy podľa zákona č. 180/1995 Z. z., zo strany disciplinárne obvinenej išlo o rutinný právny problém, ktorý nevyžadoval z jej strany špeciálne štúdium či prípravu.

32. Následne disciplinárny senát pristúpil k vyhodnoteniu jednotlivých období, v ktorých boli disciplinárne obvinenej kladené za vinu prietahy v konaní. Disciplinárny navrhovateľ ohraničil prietahy v konaní sp. zn. 69D/420/2019 v období odo dňa 1. 8. 2019 do 7. 10. 2021 (ďalej ako „skutok 1“) a odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022 (ďalej ako „skutok 2“), pričom disciplinárne obvinená mala byť v rámci takto stanovenej doby absolútne nečinná odo dňa 1. 8. 2019 do dňa 18. 7. 2020, odo dňa 13. 1. 2021 do dňa 7. 10. 2021 a odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022. Ako už bolo vyššie uvedené, jednotlivé časové úseky tvoriace samostatné obdobia prietahov v konaní sú samostatnými trvácimi skutkami (bod 18).

V.A Skutok 1

33. V období vytýkaných prietahov v konaní od 1. 8. 2019 do 7. 10. 2021 (skutok 1) vymedzil navrhovateľ obdobia nečinnosti odo dňa 1. 8. 2019 do dňa 18. 7. 2020 a odo dňa 13. 1. 2021 do dňa 7. 10. 2021. Disciplinárny senát v rámci tohto obdobia posudzoval jednak, či disciplinárne obvinená bola

vo vymedzených obdobiach absolútne nečinná a či v období od 19. 7. 2020 do 12. 1. 2021 (medzi nečinnosťami) zavinene spôsobila prietahy v konaní svojim nesústredeným a neefektívnym konaním.

34. Disciplinárny navrhovateľ začiatok trvania skutku 1 ohraničil dňom 1. 8. 2019, kedy mala začať aj nečinnosť disciplinárne obvinenej. S uvedeným vymedzením začiatku nečinnosti, ako ani nesústredeného či neefektívneho konania disciplinárne obvinenej, sa disciplinárny senát nestotožnil. Mal za to, že keď disciplinárne obvinená podala žiadosti o súčinnosť (Okresný úrad Bratislava dňa 11. 7. 2019, Okresný úrad Malacky dňa 11. 7. 2019, Centrálny depozitár cenných papierov dňa 31. 7. 2019), ktorých výsledok mal byť podkladom pre spísanie majetku poručiteľa, nemožno jej bez ďalšieho ako nečinnosť či nesústredené konanie pripisovať čas čakania na odpovede na zadané súčinnosti. Z predloženého spisu vyplynulo, že disciplinárne obvinenej bola ako posledná doručená odpoveď z centrálného depozitára cenných papierov dňa 19. 9. 2019, pričom až deň nasledujúci po doručení tejto odpovede možno podľa disciplinárneho senátu považovať za začiatok nečinnosti disciplinárne obvinenej. Až od tohto okamihu mala všetky potrebné podklady pre ďalšie úkony.

35. Ak disciplinárne obvinená poukazovala aj na skutočnosť, že dňa 28. 11. 2019 jej prišli doklady zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne, uvedené nepovažoval disciplinárny senát za relevantné pre posúdenie jej zavinenia. Nešlo totiž o dokumenty, ktoré by poisťovňa zaslala na základe žiadosti disciplinárne obvinenej, ale o prihlásenie záväzku do dedičského konania, nezávisle od nečinnosti disciplinárne obvinenej.

36. Z vykonaného dokazovania mal preto v súvislosti s ďalším postupom disciplinárne obvinenej disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinená odo dňa 20. 9. 2019 do dňa 18. 7. 2020 bola absolútne nečinná, keď dňa 19. 7. 2020 bol vytvorený protokol o lustrácii v elektronickom systéme bánk.

37. Ak disciplinárne obvinená svoju nečinnosť odôvodňuje svojou chorobou, k uvedenej skutočnosti súdu odmietla súdu doručiť dôkazy a uviedla, že nikdy nebola formálne práceneschopná. Uvedené tvrdenie preto disciplinárny senát posúdil ako irelevantné, keďže disciplinárne obvinená nepreukázala takú relevantnú objektívnu skutočnosť, ktorá by ju zbavila zodpovednosti za vzniknuté prietahy v konaní. Rovnako, ak disciplinárne obvinená na svoju obhajobu uvádza, že v tomto období prebiehala pandémia Covid-19, uvedené rovnako nemohol disciplinárny senát považovať za objektívny dôvod pre nenaplnenie znakov disciplinárneho previnenia, keďže jednak pandémia Covid-19 začala až v marci 2020 a zároveň disciplinárne obvinená mohla od marca do júla 2020 komunikovať s dedičmi telefonicky alebo emailom, cestou ktorého im mohla zaslať aj súpis majetku a poučiť ich o zákaze drobenia pôdy a rovnako mohla vykonať lustráciu bánk. Pandémia jej teda nebránila vo vykonávaní úkonov, ktoré vykonala až v júli 2020.

38. Disciplinárny senát tiež posudzoval, či množstvo pozemkov, ktoré boli predmetom dedičstva a teda rozsiahlosť spisu (listy vlastníctva sú na č.l. 17 - 99 dedičského spisu), mohli byť objektívnym dôvodom pre vzniknuté prietahy v konaní. Na svoju obhajobu disciplinárne obvinená uvádzala, že v tomto období mala pripravovať zápisnicu na pojednávanie ale rovnako uviedla, že už mala všetky potrebné podklady. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinená ako prvý krok, ktorý vykonala po nečinnosti dlhšej 10 mesiacov, bola dňa 19. 7. 2020 lustrácia bánk a dňa 27. 7. 2020 odovzdala súpis majetku dedičom, pričom nenariadila pojednávanie (ku ktorému by mohla smerovať príprava zápisnice), disciplinárny senát nemal za preukázané, že by samotná rozsiahlosť spisu odôvodňovala nečinnosť disciplinárne obvinenej v rozhodnom období. Nakoniec, ani disciplinárne obvinená uvedenú skutočnosť netvrdila.

39. V zmysle vyššie uvedeného disciplinárny senát obdobie od 20. 9. 2019 do dňa 18. 7. 2020 vyhodnotil ako obdobie, v ktorom neexistovali objektívne dôvody na nečinnosť disciplinárne obvinenej, prípadne dôvody na to, aby po tak dlhom období až dňa 19. 7. 2020 vykonala lustráciu bánk a dňa 27. 7. 2020 prvýkrát odovzdala dedičom súpis majetku.

40. Disciplinárny navrhovateľ vyhodnotil ako disciplinárne previnenie aj obdobie od 19. 7. 2020 do 12. 1. 2021, kedy podľa jeho názoru síce nebola disciplinárne obvinená nečinná, ale vykonávala nesústredené a neefektívne úkony. V súvislosti s týmto obdobím mal disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinená dňa 27. 7. 2020 odovzdala dedičkám súpis majetku, kde malo dôjsť k dohode, že jej dedičky do mesiaca predložia dohodu dedičov. Vzhľadom na to, že dohodu nepredložili, dňa 31. 8. 2020 telefonovala s dedičkou, ktorá mala prisľúbiť zaslanie dohody do konca septembra 2020. Dňa 16. 9. 2020 opäť telefonovala s dedičkou, rovnako dňa 21. 10. 2020, keď mal byť dohodnutý termín stretnutia na deň 27. 10. 2020, na ktorý sa ale dedička nedostavila. Dňa 23. 11. 2020 disciplinárne obvinená telefonicky urgovala zaslanie dohody zo strany dedičov a dňa 30. 12. 2020 nariadila dedičské pojednávanie na 2. 2. 2021. Dedičky jej dňa 12. 1. 2021 zaslali dohodu, na čo ona dňa 19. 1. 2021 zrušila termín pojednávania „v súvislosti so situáciou týkajúcou sa opatrení pandemického ochorenia - dodržiavania zákazu vychádzania“.

41. Konanie disciplinárne obvinenej v tomto období podľa jej vyjadrení smerovalo k zabezpečeniu dohody dedičov, ktorá by aj podľa disciplinárneho senátu bola najpriateľnejším výsledkom predmetného

dedičského konania. Vzhľadom na to, že dedičia o dohodu prejavili záujem, jej zaslanie opakovane avizovali, ale neposkytovali súčinnosť v tomto smere, bolo podľa disciplinárneho senátu efektívne a správne, že disciplinárne obvinená v posudzovanom období opakovane dedičov vyzývala na uzavretie dohody a čakala na jej doručenie, ktoré nakoniec vyvrcholilo tým, že nariadila pojednávanie. Doba necelého pol roka, v ktorom disciplinárne obvinená opakovane vyzývala dedičov k predloženiu dohody, ktorú oni sami chceli uzavrieť, bola aj vzhľadom na charakter dedičstva, konaním, ktoré disciplinárny senát neposúdil ako neefektívne a nesústredené, a to aj vzhľadom na neposkytovanú súčinnosť zo strany dedičov.

42. Naopak, vzhľadom na to, že dedičia dňa 12. 1. 2021 doručili dohodu dedičov, ktorá nekorešpondovala s požiadavkami nedrobenia pôdy podľa zákona č. 180/1995 Z.z., aj napriek opakovaným poučeniam zo strany disciplinárne obvinenej, následnú nečinnosť disciplinárne obvinenej vyhodnotil disciplinárny senát ako disciplinárne previnenie. V tomto období už neexistovali žiadne objektívne dôvody, pre ktoré by nemohla a nemala disciplinárne obvinená postupovať podľa § 203 ods. 1 písm. e) CMP a mala potvrdiť nadobudnutie dedičstva podľa zákonných podielov. Vzhľadom na dovtedajší priebeh dedičského konania a správanie dedičov mala disciplinárne obvinená ako súdna komisárka realizovať svoje oprávnenia podľa CMP a nevyčkávať na dohodu dedičov.

43. Preto disciplinárne obvinenou tvrdený argument pre neuskutočňovanie procesných úkonov spočívajúci v tom, že dedičia jej neprezentovali návrh dohody, ktorý by bol v súlade so všeobecne záväznou právnou úpravou o nedrobení pôdy, vyhodnotil disciplinárny senát v období od 13. 1. 2021 do 7. 10. 2021 (dňa 8. 10. 2021 bol dedičský spis zaslaný súdu), ako irelevantný. Vychádzajúc z verejnej funkcie súdneho komisára, tento je oprávnený a súčasne povinný aj v takýchto prípadoch realizovať procesné úkony podľa CMP, ktoré zabezpečia nielen účinnú ochranu súkromných práv dotknutých účastníkom dedičského konania, ale aj verejného záujmu.

44. Disciplinárny senát tiež posudzoval dôvodnosť zrušenia dedičského pojednávania nariadeného na deň 2. 2. 2021 z dôvodu zákazu vychádzania a pandémie. V uvedenom období platilo ustanovenie § 1 ods. 1 písm. k) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávania, hlavných pojednávania a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení účinnom od 23. 1. 2021, podľa ktorého v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v konaní o dedičstve. Dôvod uvedený v upovedomení o zrušení pojednávania preto disciplinárny senát nevyhodnotil ako zákonný dôvod pre zrušenie pojednávania. Ak disciplinárne obvinená vo výpovedi poukazovala na ochorenie Covid-19 v kancelárii v tomto období (indikácia karantény), aj o tejto skutočnosti odmietla súdu predložiť dôkazy a vyjadrila sa, že jej nič nebránilo vo vykonávaní úkonov súdneho komisára. Disciplinárny senát preto uzavrel, že disciplinárne obvinenej tak žiadna zákonná prekážka nebránila v uskutočnení pojednávania a zavinene v dedičskom konaní spôsobila prieťahy v konaní.

45. Ku vymedzeniu skutkov disciplinárny senát uvádza, že podľa § 278 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP môže najvyšší správny súd v disciplinárnom konaní rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v disciplinárnom návrhu. Judikatúra v tejto súvislosti už zdôraznila, že pri posudzovaní toho, čo tvorí skutok v zmysle uvedeného ustanovenia, nie je vždy rozhodujúci jeho doslovný opis v skutkovej vete obžaloby (disciplinárnom návrhu). Podstata skutku je totiž určená účasťou obvineného na určitej (trestne) stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska (trestného) práva hmotného. Podstata skutku zostáva zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania alebo následku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Tz 207/95, judikát R 9/1997). Neskoršia judikatúra tieto závery spresnila v tom zmysle, že totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu (disciplinárnom návrhu) a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti v obžalobe neuvedené, alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávnymi, alebo že sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 TdoV 19/2011).

46. Uvedené závery možno podľa najvyššieho správneho súdu aplikovať aj v disciplinárnom konaní a pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti notárov, pri ktorej § 93 ods. 1 Notárskeho poriadku účinného od 1. decembra 2021 odkazuje na primerané použitie prvej časti Trestného zákona. Ani najvyšší správny

súd tak nie je doslovne viazaný formuláciou skutkovej vety (opisu skutku) v disciplinárnom návrhu, ale môže k nemu po vykonanom dokazovaní pripojiť nové skutočnosti, ktoré v návrhu neboli uvedené, alebo vynechať skutočnosti, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Podstatné je, aby zostala zachovaná totožnosť skutku vo vyššie vymedzenom význame.

47. Najvyšší správny súd tak posúdil zistený skutkový stav s ohľadom na tieto všeobecné východiská a na rozdiel od navrhovateľa disciplinárny senát uznal disciplinárne obvinenú vinnou zo spôsobenia prieťahov v rámci skutku 1 v období odo dňa 20. 9. 2019 do dňa 18. 7. 2020 a odo dňa 13. 1. 2021 do dňa 7. 10. 2021. Uvedený záver urobil disciplinárny senát za zachovania totožnosti skutkov, došlo len k úprave rozsahu obdobia zavinených prieťahov v konaní.

V.B Skutok 2

48. V období vytýkaných prieťahov v rámci skutku 2 odo dňa 17. 11. 2021 do dňa 29. 5. 2022 mal disciplinárny senát za preukázané, čo disciplinárne obvinená potvrdila, že v tomto období bola ako súdna komisárka absolútne nečinná. Po vrátení spisu z Okresného súdu K. T. dňa 16. 11. 2021 a až do opätovného odoslania spisu disciplinárnemu navrhovateľovi disciplinárne obvinená v dedičskom spise neurobila žiaden úkon. A to aj napriek tomu, že bola Okresným súdom K. T. dňa 13. 10. 2021 upozornená na povinnosť konať.

49. Disciplinárne obvinená sa bránila, že dedičia opakovane jej, ako aj súdu, napísali, že s ňou odmietajú komunikovať a žiadali ju, aby s nimi už nekomunikovala. Uvádzala tiež, že z toho dôvodu predpokladala, že súd v tejto veci určí iného súdneho komisára.

50. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinená bola v dedičskom konaní stále poverená výkonom povinností súdneho komisára (súd jej poverenie nezrušil), disciplinárny senát nemohol prihliadnuť na jej obhajobu ako na dôvod, ktorý by ju zbavoval zodpovednosti za spôsobené prieťahy v konaní. Ako súdna komisárka je povinná postupovať podľa čl. 12 CMP a konať bez zbytočných prieťahov, pričom CMP jej v pozícii súdu dával širokú škálu možností, ktorú mohla využiť na riadne a efektívne konanie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že disciplinárne obvinená neurobila žiaden úkon a nevyužila žiadnu zo svojich zákonných možností pre ukončenie dedičského konania. Z toho dôvodu aj obdobie skutku 2 disciplinárny senát vyhodnotil ako prieťahy v konaní, ktoré vznikli zavinením disciplinárne obvinenej.

VI.

Disciplinárne opatrenie

51. Keďže mal disciplinárny súd za preukázané, že disciplinárne obvinená sa protiprávneho konania (disciplinárneho previnenia) dopustila, následne rozhodoval o sankcii - disciplinárnom opatrení. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal súd najmä na spôsob spáchania disciplinárneho previnenia, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu disciplinárne obvinenej (primerané použitie § 34 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 93 ods. 1 Notárskeho poriadku).

52. Odkazujúc na uvedené kritériá, disciplinárny senát v prvom rade prihliadal na rozsah a povahu porušenej povinnosti, pričom v súlade so zásadou individualizácie sankcie skúmal okolnosti, za ktorých sa disciplinárne obvinená protiprávneho konania dopustila.

53. Disciplinárny senát považoval za poľahčujúcu okolnosť, že disciplinárne obvinená sa dopustila nečinnosti v čase pandémie Covid-19 a hoci neexistovali zákonné prekážky pre konanie v dedičskom konaní, súd prihliadal aj na ľudský aspekt tejto doby a vek disciplinárne obvinenej, ktorý mohol objektívne vyvolávať obavy z fyzických stretnutí. Rovnako disciplinárny senát pri ukladaní sankcie ako poľahčujúce zohľadnil špecifickosť dedičského konania a nesúčinnosť dedičov, keď v predmetnom dedičskom konaní by za ideálneho stavu malo byť najefektívnejším riešením uzavretie dohody dedičov, ktorú ale dediči nevedeli dodať a nedodali v súlade so zákonom č. 180/1995 Z.z. Rovnako správanie dedičov, ktorí výslovne žiadali zmenu súdneho komisára a žiadali, aby disciplinárne obvinená s nimi nekonala, mohlo vyvolávať otázky o možnostiach vhodných úkonov v predmetnom dedičskom konaní. Ako poľahčujúce tiež považoval disciplinárny súd to, že nemal za preukázané, že by disciplinárne obvinená bola doteraz disciplinárne potrestaná. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát dospel k názoru, že písomné pokarhanie, ako najmiernejšia forma disciplinárneho opatrenia, splní voči disciplinárne obvinenej svoj účel.

54. Podľa § 1 vyhlášky č. 434/2021 Z. z. je disciplinárne obvinený, ktorý bol právoplatne uznaný za vinného, povinný zaplatiť trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- eur.

55. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 35 ods. 2 DSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.